

МА РУКА ТВОЯ, И ДА ПРИИДЕТЪ НА
МА МАТЬ ТВОЯ: ЯКЪ СМАТЕСА ДУ-
ША МОЯ, И БОЛЕЗНЕНКА ЕСТЬ ВО И-
СХОЖДЕНІИ СВОЕМЪ. Ѡ ОКАМНАГЪ МОЕ-
ГЪ И СКВЕРНАГЪ ТѢЛЕСЕ СЕГЪ: ДА
НЕ КОГДА ЛУКАВЫЙ СОПОСТАТА СОВѢТЪ
СРАЩЕТЪ, И ПРЕПНЕТЪ Ю ВО ТМѢ: ЗА
НЕВѢДОМЫА И ВѢДОМЫА ВЪ ЖИТІИ
СЕМЪ БЫВШАА МИ ГРѢХИ: МАТИВЪ
БЪДИ МИ ВАКО, И ДА НЕ ОУЗРИТЪ ДУ-
ША МОЯ МРАЧНАГЪ ВЪЗРА ЛУКАВУХЪ
ДЕМОНУВЪ, НО ДА ПРИИМЪТЪ Ю АГ-
ГКИ ТВОИ СВѢТЛИИ, И ПРЕСВѢТЛИИ.
ДАЖДА СЛЪВЪ ИМЕНИ ТВОЕМОУ СТОМУ,
И ТВОЕЮ СИЛЮ ВОЗВЕДИ МА НА ВЪТКЕН-
НОЕ ТВОЕ СЪДИЩЕ: ВНЕГДА СЪДИТИСА
МИ, ДА НЕ ПРИИМЕТЪ МА РУКА КНА-
ЗА МІРА СЕГЪ, ЕЖЕ ИСТОРГИТИ МА
ГРѢШНИКА ВО ГЛУБИНѢ АДОУ, НО ПРИ-
ДЕТАНИ МИ, И БЪДИ МИ СПЪСЪ И ЗА-
ТЪПНИАЪ,